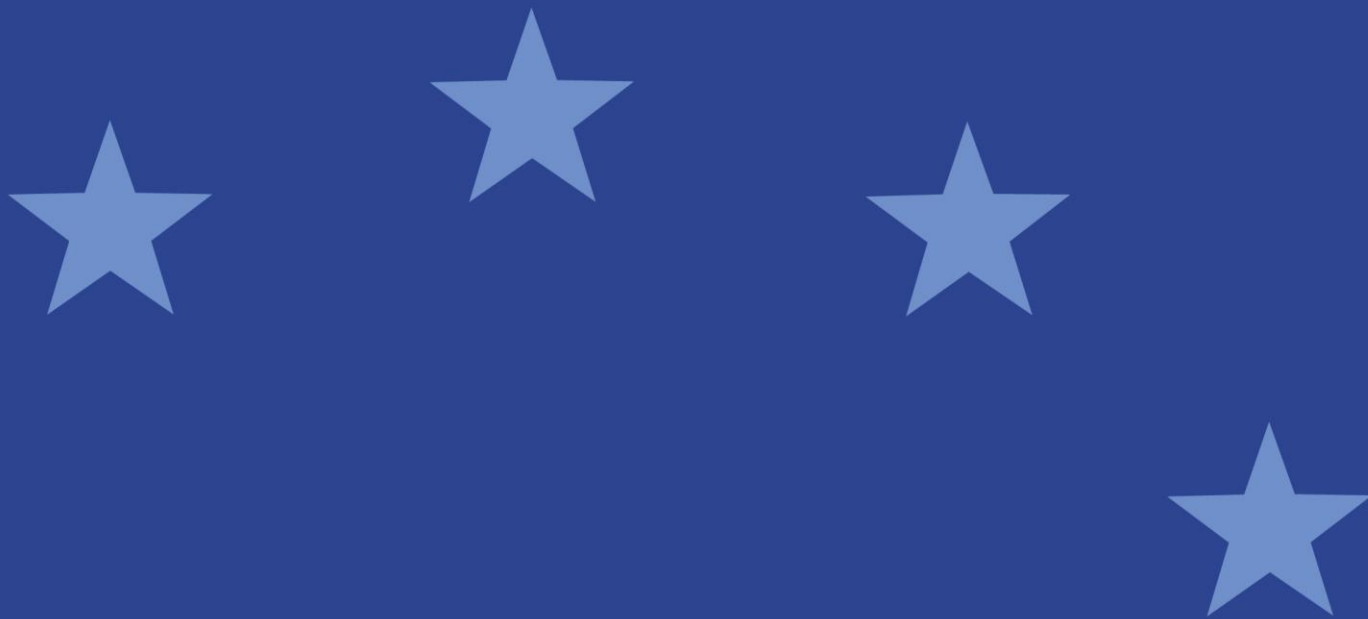

European Securities and
Markets Authority

Wytyczne dotyczące modelowego protokołu ustaleń w sprawie konsultacji, współpracy i wymiany informacji związanych z nadzorem nad podmiotami, których dotyczy dyrektywa w sprawie ZAFI

Wytyczne dotyczące modelowego protokołu ustaleń w sprawie konsultacji, współpracy i wymiany informacji związanych z nadzorem nad podmiotami, których dotyczy dyrektywa w sprawie ZAFI

I. Zakres

1. Obecne wytyczne stanowią model protokołu ustaleń, który powinien zostać uzgodniony między organami nadzorczymi UE i spoza UE w celu wprowadzenia odpowiednich ustaleń dotyczących współpracy w zakresie nadzoru zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI).
2. Obecne wytyczne mają zastosowanie do właściwych organów UE wyznaczonych zgodnie z art. 44 dyrektywy w sprawie ZAFI i będą obowiązywać od chwili wejścia w życie środków poziomu 2 dyrektywy w sprawie ZAFI.
3. Obecne wytyczne pozostają bez uszczerbku dla istniejących lub przyszłych ustaleń dotyczących współpracy w obszarach niezwiązanych z dyrektywą w sprawie ZAFI. Obecne wytyczne nie wykluczają możliwości ujęcia w protokole ustaleń zobowiązania ze strony organów UE do współpracy z organami spoza UE i udzielania im pomocy w odniesieniu do nadzoru nad zarządzającymi z UE, którzy wprowadzają do obrotu fundusze w jurysdykcji wspomnianych organów spoza UE.

II. Cel

4. Celem obecnych wytycznych jest zapewnienie spójnego stosowania przepisów aktu delegowanego przyjętego przez Komisję Europejską w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy w zakresie nadzoru wymaganych na mocy art. 20 ust. 1 lit. d), art. 21 ust. 6 lit. a), art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 11, art. 36 ust. 3, art. 37 ust. 15, art. 40 ust. 11 oraz art. 42 ust. 3 dyrektywy w sprawie ZAFI.

III. Obowiązki dotyczące zgodności z przepisami i sprawozdawczości

Status wytycznych

5. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na mocy art. 16 rozporządzenia w sprawie EUNGiPW. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNGiPW właściwe organy mają obowiązek dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do wytycznych i zaleceń.
6. Właściwe organy UE powinny przestrzegać wytycznych poprzez wykorzystanie modelowego protokołu ustaleń jako wstępnego punktu odniesienia dla swoich dwustronnych protokołów ustaleń z organami nadzorczymi spoza UE w sprawie ustaleń dotyczących współpracy wymaganych na mocy dyrektywy w sprawie ZAFI.

Wymogi sprawozdawczości

7. Właściwe organy UE, do których odnoszą się wytyczne, mają obowiązek zawiadomić EUNGiPW, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do obecnych wytycznych, podając ewentualne powody niezastosowania się do nich, w ciągu dwóch miesięcy od ich publikacji przez EUNGiPW, wysyłając wiadomość na adres jose.moncada@esma.europa.eu. W przypadku braku odpowiedzi w powyższym terminie właściwe organy zostaną uznane za niestosujące się do wymogów. Szablon zawiadomienia jest dostępny na stronie internetowej EUNGiPW.

IV. Wytyczne co do modelowego protokołu ustaleń w sprawie konsultacji, współpracy i wymiany informacji związanych z nadzorem nad podmiotami, których dotyczy dyrektywa w sprawie ZAFI

Zgodnie z art. 34 ust. 3, art. 35 ust. 12, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 16, art. 40 ust. 12 i art. 42 ust. 4 dyrektywy w sprawie ZAFI EUNGiPW ma prawo opracować wytyczne określające warunki stosowania środków poziomu 2 przyjętych przez Komisję Europejską w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy wymaganych na mocy art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 11, art. 36 ust. 3, art. 37 ust. 15, art. 40 ust. 11 oraz art. 42 ust. 3 dyrektywy w sprawie ZAFI. Ponadto zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia EUNGiPW Urząd ma prawo wydać wytyczne skierowane do właściwych organów w celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii.

W dniu [data] Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do wyłączeń, ogólnych warunków działania, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru. W rozporządzeniu tym wymaga się, aby ustalenia dotyczące współpracy były sporządzone w formie pisemnej i przewidywały wymianę informacji w celach nadzorczych i egzekwowania prawa; muszą one też umożliwiać uzyskanie wszelkich informacji niezbędnych w celu wykonywania obowiązków przewidzianych w dyrektywie oraz przeprowadzanie kontroli na miejscu tam, gdzie jest to wymagane w celu wypełnienia obowiązków właściwego organu UE na mocy dyrektywy w sprawie ZAFI.

W rozporządzeniu stwierdza się, że kontrole na miejscu powinny być przeprowadzane bezpośrednio przez właściwy organ UE lub przez właściwy organ spoza UE z pomocą właściwego organu UE. Ponadto – zgodnie z obowiązującym go prawem krajowym – właściwy organ spoza UE powinien udzielić pomocy właściwym organom UE w przypadkach, gdy jest to niezbędne w celu wyegzekwowania prawodawstwa UE naruszonego przez podmiot z siedzibą w kraju spoza UE.

Zgodnie z rozporządzeniem ustalenia dotyczące współpracy powinny zawierać specjalną klauzulę umożliwiającą przekazanie informacji otrzymanych przez właściwy organ UE od organu nadzorczego w państwie trzecim innym właściwym organom UE, EUNGiPW lub ERRS w celu umożliwienia im wykonywania obowiązków na mocy dyrektywy w sprawie ZAFI.

W celu wypełnienia obowiązku dokonania ustaleń dotyczących współpracy ze stosownymi organami zgodnie z wymaganiami art. 20 ust. 1 lit. d), art. 21 ust. 6 lit. a), art. 34 ust. 1 lit. b), art. 35 ust. 2 lit. a), art. 36 ust. 1 lit. b), art. 37 ust. 7 lit. d), art. 40 ust. 2 lit. a) oraz art. 42 ust. 1 lit. b) dyrektywy w sprawie ZAFI, właściwe organy powinny podpisać protokół ustaleń w sprawie konsultacji, współpracy i wymiany informacji związanych z nadzorem nad podmiotami, których dotyczy dyrektywa w sprawie ZAFI z organami odpowiedzialnymi za nadzór nad tymi podmiotami zgodnie z obecnymi wytycznymi.

W obecnych wytycznych określono model protokołu ustaleń, który powinien posłużyć jako wstępny punkt odniesienia dla negocjacji z organami spoza UE. Tekst modelowego protokołu ustaleń zamieszczony w aneksie do niniejszych wytycznych może wymagać dostosowania lub uzupełnienia w trakcie dwustronnych negocjacji między EUNGiPW i organami spoza UE. Ponadto po zakończeniu negocjacji z EUNGiPW oraz podpisaniu protokołu ustaleń między organami UE i spoza UE nie będzie przeszkód, aby właściwe organy UE i spoza UE podjęły w późniejszym terminie negocjacje w celu rozbudowania treści i rozszerzenia zakresu protokołu ustaleń, wychodząc poza wymagania dyrektywy w sprawie ZAFI.

Protokół ustaleń powinien mieć charakter uzupełniający w stosunku do wielostronnego porozumienia o współpracy i wymianie informacji IOSCO (Multilateral Memorandum of Understanding Concerning Consultation and Cooperation and the Exchange of Information) z 2002 r. (zrewidowanego w 2012 r.). Implikuje to, że aby można było uznać, iż zarówno europejski właściwy organ, jak i organ nadzorczy spoza UE dokonały ustaleń dotyczących współpracy zgodnie z wymaganiami dyrektywy w sprawie ZAFI, obydwa organy powinny być sygnatariuszami zarówno protokołu ustaleń określonego w obecnych wytycznych, jak i wielostronnego porozumienia z 2002 r. (wykaz sygnatariuszy zamieszczono w załączniku A do wielostronnego porozumienia) lub innego protokołu ustaleń przewidującego równoważny zakres współpracy.

Aneks – modelowy protokół ustaleń

W obliczu rosnącej globalizacji światowych rynków finansowych oraz wzrostu liczby transgranicznych transakcji i nasilenia transgranicznej działalności zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi *[wpisać nazwę organu spoza UE]* oraz następujące organy:

- Autoriteit Financiële Markten (Królestwo Niderlandów)
- Autorité des marchés financiers (Francja)
- Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Niemcy)
- Central Bank of Ireland (Irlandia)
- Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (Portugalia)
- Comisión Nacional del Mercado de Valores (Hiszpania)
- Romanian National Securities Commission (Rumunia)
- Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Włochy)
- Commission de Surveillance du Secteur Financier (Luksemburg)
- Cyprus Securities and Exchange Commission (Cypr)
- Czech National Bank (Republika Czeska)
- Finansinspektionen (Szwecja)

- Finanssivalvonta (Finlandia)
- Finanstilsynet (Dania)
- Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Łotwa)
- Finanzmarktaufsicht (Austria)
- Estonian Financial Supervision Authority (Estonia)
- Komisja Nadzoru Finansowego (Polska)
- Financial Services Authority (Zjednoczone Królestwo)
- Financial Supervision Commission (Bułgaria)
- Financial Services and Markets Authority (Belgia)
- Hellenic Capital Market Commission (Grecja)
- Bank of Lithuania (Litwa)
- Malta Financial Services Authority (Malta)
- Národná banka Slovenska (Republika Słowacka)
- Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Węgry)
- Agencija za trg vrednostnih papirjev (Słowenia)
- Fjármálaeftirlitið (Islandia)
- Finanstilsynet (Norwegia)
- Finanzmarktaufsicht (Liechtenstein)
- pozostałe właściwe organy wyznaczone jako właściwe organy zgodnie z art. 44 dyrektywy w sprawie ZAFI, które zamierzają podpisać protokół

zawarły niniejszy protokół ustaleń dotyczący wzajemnej pomocy w nadzorze i kontroli nad zarządzającymi alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz osobami, którym przekazują oni funkcje i depozytariuszami prowadzącymi działalność transgraniczną w jurysdykcjach sygnatariuszy niniejszego protokołu ustaleń. Organy wyrażają za pośrednictwem niniejszego protokołu ustaleń swoją gotowość do wzajemnej współpracy w celu wypełnienia swoich mandatów regulacyjnych, zwłaszcza w obszarze ochrony inwestorów, działania na rzecz integralności rynków i systemu finansowego oraz utrzymania zaufania do systemu i jego stabilności.

Artykuł 1. Definicje

Dla potrzeb niniejszego protokołu ustaleń:

- a) „organ” oznacza sygnatariusza niniejszego protokołu ustaleń lub jakiegokolwiek organ będący jego następcą;
- b) „organ otrzymujący wniosek” oznacza organ, do którego kierowany jest wniosek na mocy niniejszego protokołu ustaleń; oraz
- c) „organ wnioskujący” oznacza organ kierujący wniosek na mocy niniejszego protokołu ustaleń;
- d) „właściwy organ UE” oznacza dowolny organ wyznaczony w państwie członkowskim UE zgodnie z art. 44 dyrektywy w sprawie ZAFI do celów nadzoru zarządzających, osób, którym przekazują oni funkcje, depozytariuszy oraz w stosownych przypadkach stosownych funduszy¹;
- e) „dyrektywa w sprawie ZAFI” oznacza dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010;
- f) „zarządzający” oznacza osobę prawną, której stała działalność polega na zarządzaniu jednym lub większą liczbą stosownych funduszy zgodnie z dyrektywą w sprawie ZAFI;
- g) „stosowny fundusz” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, w tym subfundusze takich przedsiębiorstw, które: (i) pozyskuje kapitał od wielu inwestorów z myślą o inwestowaniu go zgodnie z określoną polityką inwestycyjną z korzyścią dla tych inwestorów; oraz (ii) nie jest UCITS;
- h) „UCITS” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe posiadające zezwolenie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE;
- i) „osoba, której przekazano funkcje” oznacza podmiot, któremu zarządzający przekazuje funkcje związane z zarządzaniem portfelem lub zarządzaniem ryzykiem jednego lub większej liczby stosownych funduszy pod jego zarządem zgodnie z art. 20 dyrektywy w sprawie ZAFI;
- j) „depozytariusz” oznacza podmiot wyznaczony w celu wykonywania funkcji depozytariusza stosownego funduszu zgodnie z art. 21 dyrektywy w sprawie ZAFI;
- k) „prowadzenie działalności transgranicznej” oznacza następujące sytuacje: gdy a) zarządzający z UE zarządzają stosownymi funduszami spoza UE; b) zarządzający z UE wprowadzają stosowne fundusze spoza UE do obrotu w państwie członkowskim UE; c) zarządzający spoza UE wprowadzają stosowne fundusze z UE lub spoza UE do obrotu w państwie członkowskim UE; d) zarządzający z UE wprowadzają stosowne fundusze spoza UE do obrotu w UE w systemie paszportu; e) zarządzający spoza UE zarządzają stosownymi funduszami z UE na terytorium

¹ W niektórych państwach członkowskich występuje więcej niż jeden właściwy organ wyznaczony do wypełniania obowiązków przewidzianych na mocy dyrektywy w sprawie ZAFI.

UE; f) zarządzający spoza UE wprowadzają stosowne fundusze z UE do obrotu w UE w systemie paszportu; g) zarządzający spoza UE wprowadzają stosowne fundusze spoza UE do obrotu w UE w systemie paszportu. W zakresie, w jakim mają oni powiązania z działalnością zarządzających i stosownych funduszy, protokół ustaleń dotyczy również osób, którym przekazano funkcje i depozytariuszy zgodnie z definicjami w lit. i) oraz j) niniejszego artykułu;

- l) „stosowny podmiot” oznacza zarządzającego, w stosownym przypadku stosowny fundusz oraz w zakresie, w jakim mają oni powiązania z zarządzającym i stosownym funduszem, osoby, którym przekazano funkcje i depozytariuszy zgodnie z definicjami w lit. i) oraz j) niniejszego artykułu, w tym również osoby zatrudnione przez takie podmioty;
- m) „transgraniczna wizyta na miejscu” oznacza dowolną wizytę jednego organu w celach regulacyjnych w siedzibie stosownego podmiotu zlokalizowanej w jurysdykcji drugiego organu w ramach bieżącego nadzoru;
- n) „podmiot rządowy” oznacza ministerstwo finansów, bank centralny oraz jakikolwiek inny krajowy organ ostrożnościowy w jurysdykcji stosownego organu;
- o) „lokalny organ” oznacza organ, w jurysdykcji którego działa stosowny podmiot;
- p) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza wystąpienie zdarzenia, które może w istotny sposób pogorszyć sytuację finansową lub operacyjną stosownego podmiotu, inwestorów alternatywnego funduszu inwestycyjnego lub rynków niezależnie od decyzji Rady Europejskiej w rozumieniu art. 18 rozporządzenia w sprawie EUNGiPW (rozporządzenia (UE) nr 1095/2010).

Artykuł 2. Przepisy ogólne

- 1) Niniejszy protokół ustaleń stanowi oświadczenie woli dotyczące konsultacji, współpracy i wymiany informacji w związku z nadzorem i kontrolą nad stosownymi podmiotami prowadzącymi działalność transgraniczną w jurysdykcjach sygnatariuszy, dokonywanych w sposób spójny z przepisami i wymaganiami dotyczącymi organów oraz przez nie dopuszczony. Organy przewidują, że współpraca będzie polegać głównie na stałych, nieformalnych konsultacjach ustnych uzupełnianych ściślejszą współpracą o charakterze doraźnym. Postanowienia niniejszego protokołu ustaleń mają w zamiarze wspierać taką nieformalną komunikację ustną oraz ułatwiać pisemną wymianę informacji niepublicznych w przypadkach, gdy będzie ona konieczna.
- 2) Niniejszy protokół ustaleń nie ustanawia żadnych wiążących prawnie obowiązków, nie przyznaje żadnych praw ani nie zastępuje krajowych przepisów. Niniejszy protokół ustaleń nie przyznaje żadnej osobie prawa ani możliwości bezpośredniego lub pośredniego uzyskania, utajnienia lub wyłączenia dowolnych informacji ani też protestu przeciwko wykonaniu wniosku o pomoc na mocy niniejszego protokołu ustaleń.
- 3) Niniejszy protokół ustaleń nie ma na celu ograniczenia uprawnień żadnego organu do podejmowania wyłącznie działań w nim opisanych w ramach wykonywania jego funkcji nadzorczych lub kontrolnych. W szczególności niniejszy protokół ustaleń pozostaje bez wpływu na prawo dowolnego organu do komunikowania się z dowolną osobą lub stosownym

podmiotem podlegającym jego jurysdykcji z siedzibą na terytorium podlegającym drugiemu organowi lub do uzyskiwania informacji lub dokumentów od takiej osoby lub stosownego podmiotu.

- 4) Niniejszy protokół ustaleń uzupełnia, nie zmieniając ich jednak, warunki wielostronnego porozumienia o współpracy i wymianie informacji IOSCO (Multilateral Memorandum of Understanding Concerning Consultation and Cooperation and the Exchange of Information), którego sygnatariuszami są organy i które również odnosi się do udostępniania informacji w kontekście dochodzeń służących egzekwowaniu prawa; uzupełnia on również, nie zmieniając ich, wszelkie istniejące ustalenia dotyczące współpracy między sygnatariuszami w sprawach związanych z papierami wartościowymi.
- 5) W ramach niniejszego protokołu ustaleń organy będą wzajemnie ze sobą współpracować w najściślejszy sposób dopuszczalny na mocy prawa w odniesieniu do nadzoru i kontroli nad stosownymi podmiotami. Odmowa współpracy po konsultacjach jest możliwa w następujących przypadkach:
 - a) gdy współpraca wymagałaby od organu działania w sposób naruszający krajowe prawo;
 - b) gdy wniosku o pomoc nie przedłożono zgodnie z warunkami protokołu ustaleń; lub
 - c) ze względów krajowego interesu publicznego.
- 6) Żadne krajowe uregulowania dotyczące tajemnicy bankowej ani blokujące przepisy lub regulacje nie powinny uniemożliwiać udzielenia pomocy przez organ drugiemu organowi.
- 7) Organy będą dokonywać okresowego przeglądu funkcjonowania i skuteczności ustaleń dotyczących współpracy między organami w celu m.in. rozszerzenia lub zmiany zakresu lub sposobu funkcjonowania niniejszego protokołu ustaleń, jeżeli zostanie to uznane za niezbędne.
- 8) W celu ułatwienia współpracy na mocy niniejszego protokołu ustaleń organy wyznaczają niniejszym osoby do kontaktu wskazane w załączniku A.

Artykuł 3. Zakres współpracy

- 1) Organy dostrzegają znaczenie stałej komunikacji na temat stosownych podmiotów oraz mają zamiar prowadzić w stosownych przypadkach konsultacje z udziałem swoich pracowników dotyczące: (i) ogólnych kwestii nadzorczych, w tym zagadnień regulacyjnych, kontrolnych lub innych spraw programowych; (ii) kwestii związanych z transakcjami, działalnością oraz regulacją stosownych podmiotów; oraz (iii) wszelkich innych obszarów wspólnego zainteresowania organów nadzorczych.
- 2) Współpraca będzie najbardziej przydatna w następujących okolicznościach, w których mogą pojawić się kwestie budzące niepokój organów regulacyjnych, nie ograniczając się jednak do nich:
 - a) pierwszy wniosek stosownego podmiotu o zezwolenie, rejestrację lub zwolnienie z rejestracji w innej jurysdykcji;

- b) bieżący nadzór nad stosownym podmiotem; lub
 - c) zgody regulacyjne lub działania nadzorcze podejmowane w odniesieniu do stosownego podmiotu przez jeden z organów, które mogą wpłynąć na działania tego podmiotu w drugiej jurysdykcji;
 - d) działania mające na celu wyegzekwowanie prawa wobec stosownego podmiotu.
- 3) *Powiadomienie.* Każdy organ powiadomi drugi organ w najkrótszym możliwym terminie o:
- a) dowolnym znanym mu istotnym zdarzeniu, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na stosowny podmiot; oraz
 - b) działaniach lub sankcjach służących wyegzekwowaniu prawa lub sankcjach regulacyjnych, w tym o cofnięciu, zawieszeniu lub zmianie stosownych licencji lub rejestracji dotyczących stosownego podmiotu lub związanych z nim, które w jego uzasadnionej opinii mogą mieć istotny wpływ na stosowny podmiot.
- 4) *Wymiana informacji.* W celu uzupełnienia nieformalnych konsultacji każdy organ zamierza udzielić drugiemu organowi na pisemny wniosek pomocy w uzyskaniu informacji niedostępnych w inny sposób dla organu wnioskującego oraz w razie potrzeby w interpretacji takich informacji, aby umożliwić organowi wnioskującemu ocenę, czy jego przepisy i regulacje są przestrzegane. Informacje, których dotyczy niniejszy punkt, obejmują w szczególności informacje takie jak:
- a) Informacje umożliwiające organowi wnioskującemu weryfikację, czy stosowne podmioty objęte zakresem niniejszego protokołu ustaleń wypełniają stosowne obowiązki i wymogi krajowego prawa organu wnioskującego.
 - b) Informacje istotne z punktu widzenia monitorowania ewentualnych skutków działalności danego zarządzającego lub łącznie zarządzających w kwestii stabilności instytucji finansowych o znaczeniu systemowym oraz prawidłowego funkcjonowania rynków, na których działają zarządzający, oraz przeciwdziałania takim skutkom.
 - c) Informacje istotne z punktu widzenia sytuacji finansowej i operacyjnej stosownego podmiotu obejmujące na przykład raporty dotyczące rezerw kapitałowych, płynności lub innych miar ostrożnościowych oraz procedur kontroli wewnętrznej.
 - d) Stosowne informacje regulacyjne i sprawozdania, które stosowny podmiot ma obowiązek przedkładać organowi, w tym na przykład tymczasowe i roczne sprawozdania finansowe oraz ostrzeżenia.
 - e) Raporty regulacyjne sporządzane przez organ, w tym na przykład raporty z kontroli, ustalenia lub informacje pochodzące z takich raportów dotyczące stosownych podmiotów.

Artykuł 4. Transgraniczne wizyty na miejscu

- 1) Organy powinny omówić i uzgodnić warunki przeprowadzania transgranicznych wizyt na miejscu, w pełni uwzględniając w szczególności suwerenność drugiego organu, ramy prawne i

ustawowe obowiązki przy ustalaniu ról i zakresów odpowiedzialności organów. Przed przeprowadzeniem transgranicznej wizyty na miejscu organy będą postępować zgodnie z następującą procedurą:

- a) Organy przeprowadzą konsultacje w celu wypracowania porozumienia dotyczącego zamierzonych ram czasowych i zakresu transgranicznej wizyty na miejscu. Lokalny organ zdecyduje, czy wizytującym urzędnikom będą podczas wizyty towarzyszyć jego urzędnicy.
- b) Podczas określania zakresu proponowanej wizyty organ pragnący przeprowadzić wizytę weźmie w należyty sposób i w pełni pod uwagę działania nadzorcze drugiego Organu oraz wszelkie informacje, które zostały udostępnione lub mogą zostać udostępnione przez ten Organ.
- c) Organy udzielą sobie wzajemnej pomocy w odniesieniu do przeglądu, interpretacji oraz analizy treści dokumentów publicznych i niepublicznych oraz uzyskiwania informacji od dyrektorów i wyższego kierownictwa stosownych podmiotów lub jakichkolwiek innych stosownych osób.

Artykuł 5. Wykonywanie wniosków o pomoc

- 1) O ile jest to możliwe, wniosek o informacje w formie pisemnej na mocy art. 3 pkt 4 należy sporządzić na piśmie i skierować do stosownej osoby do kontaktu wskazanej w załączniku A. We wniosku należy generalnie zamieścić następujące elementy:
 - a) informacje, które pragnie uzyskać organ wnioskujący, w tym konkretne pytania, jakie należy zadać, oraz wskazanie, czy wniosek ma charakter wrażliwy;
 - b) zwięzły opis faktów leżących u podstaw wniosku oraz celu nadzorczego, dla którego potrzebne są informacje, w tym stosownych regulacji i przepisów, na których opierają się działania nadzorcze; oraz
 - c) oczekiwany termin odpowiedzi i w stosownych przypadkach stopień pilności wniosku.
- 2) W sytuacjach nadzwyczajnych organy dołożą starań, aby powiadomić się wzajemnie o sytuacji nadzwyczajnej oraz przekazać drugiej stronie informacje stosowne w danych okolicznościach, biorąc pod uwagę wszelkie istotne czynniki, w tym stan działań mających na celu zaradzenie sytuacji nadzwyczajnej. Podczas sytuacji nadzwyczajnej wnioski o informacje można przedkładać w dowolnej formie, w tym ustnej, z tym że wnioski takie należy potwierdzić na piśmie w jak najkrótszym czasie po powiadomieniu ustnym.

Artykuł 6. Współpraca w dziedzinie egzekwowania prawa

Organ otrzymujący wniosek powinien w stopniu, w jakim pozwala na to jego prawo krajowe, udzielić pomocy organowi wnioskującemu w sytuacji, gdy niezbędne jest wyegzekwowanie przepisów dyrektywy w sprawie ZAFI, jej środków wykonawczych lub krajowego ustawodawstwa naruszonego przez stosowny podmiot z siedzibą w jego jurysdykcji. W szczególności organ otrzymujący wniosek powinien udzielić pomocy organowi wnioskującemu co najmniej w następujących sytuacjach:

- (a) gdy organ wnioskujący zażądał od stosownego podmiotu z siedzibą w jurysdykcji organu otrzymującego wniosek zaprzestania jakichkolwiek praktyk sprzecznych z przepisami przyjętymi w związku z wdrożeniem dyrektywy w sprawie ZAFI i jej środków wykonawczych;
- (b) gdy organ wnioskujący wnioskuje o zamrożenie lub zajęcie aktywów stosownego funduszu z siedzibą w jurysdykcji organu otrzymującego wniosek;
- (c) gdy organ wnioskujący wnioskuje o wydanie tymczasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej w odniesieniu do stosownego podmiotu z siedzibą w jurysdykcji organu otrzymującego wniosek;
- (d) gdy organ wnioskujący wdrożył jakikolwiek środek mający na celu zapewnienie dalszego przestrzegania przez stosowne podmioty z siedzibą w jurysdykcji organu otrzymującego wniosek wymogów dyrektywy w sprawie ZAFI i jej środków wykonawczych;
- (e) gdy w interesie inwestorów lub w interesie społecznym organ wnioskujący zażądał zawieszenia emisji, odkupu lub umorzenia jednostek lub udziałów w stosownych funduszach z siedzibą w jurysdykcji organu otrzymującego wniosek; oraz
- (f) gdy organ wnioskujący nałożył sankcje na stosowny podmiot z siedzibą w jurysdykcji organu otrzymującego wniosek wskutek naruszenia przepisów dyrektywy w sprawie ZAFI i jej środków wykonawczych.

Artykuł 7. Dopuszczalne wykorzystanie informacji.

- 1) Organ wnioskujący może wykorzystywać informacje niepubliczne uzyskane na mocy niniejszego protokołu ustaleń wyłącznie w celu nadzorowania stosownych podmiotów oraz podjęcia działań służących zapewnieniu zgodności z przepisami lub regulacjami organu wnioskującego, w tym oceny i określenia ryzyka systemowego na rynkach finansowych lub ryzyka zakłóceń na rynkach.
- 2) Niniejszy protokół ustaleń ma na celu uzupełnienie, ale nie zmianę warunków istniejących ustaleń między organami dotyczących współpracy w sprawach związanych z papierami wartościowymi, w tym wielostronnego porozumienia IOSCO. Organy przyjmują do wiadomości fakt, że chociaż niniejszy protokół ustaleń nie służy gromadzeniu informacji do celów egzekwowania prawa, organy mogą następnie chcieć wykorzystać zgromadzone informacje do celów egzekwowania prawa. W takich przypadkach dalsze wykorzystanie informacji powinno podlegać warunkom wielostronnego porozumienia IOSCO lub innego protokołu ustaleń przewidującego równoważny zakres współpracy w kwestiach związanych z egzekwowaniem prawa.

Artykuł 8. Poufność i dalsze udostępnianie informacji.

- 1) Z wyjątkiem ujawniania informacji zgodnie z niniejszym protokołem ustaleń, w tym dopuszczalnego wykorzystania informacji na mocy poprzednich punktów, każdy z organów zachowa w poufności w zakresie dopuszczonym przez prawo informacje udostępniane na mocy niniejszego protokołu ustaleń, wnioski przedkładane na mocy niniejszego protokołu ustaleń,

treść takich wniosków oraz wszelkie inne zagadnienia wynikające z niniejszego protokołu ustaleń. Warunki niniejszego protokołu ustaleń nie mają charakteru poufnego.

- 2) W zakresie dopuszczonym przez prawo organ wnioskujący powiadomi organ otrzymujący wniosek o każdym prawnie wymagalnym żądaniu osoby trzeciej dotyczącym informacji niepublicznych dostarczonych na mocy niniejszego protokołu ustaleń. Przed zastosowaniem się do takiego żądania organ wnioskujący zamierza posłużyć się wszelkimi dostępnymi odpowiednimi wyłączeniami lub przywilejami prawnymi w odniesieniu do takich informacji.
- 3) W pewnych okolicznościach organ wnioskujący może być zmuszony na mocy prawa udostępnić informacje uzyskane na mocy niniejszego protokołu ustaleń innym podmiotom rządowym w swojej jurysdykcji. W takich okolicznościach, w zakresie dopuszczonym przez prawo:
 - a) Organ wnioskujący powiadomi organ otrzymujący wniosek.
 - b) Przed przekazaniem informacji organ otrzymujący wniosek otrzyma odpowiednie zapewnienia dotyczące sposobu wykorzystania informacji przez podmiot rządowy oraz zachowania ich w poufności, w tym w razie potrzeby zapewnienia, że informacje nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez uprzedniej zgody organu otrzymującego wniosek.
- 4) Z wyjątkiem przypadków wskazanych w pkt 2 organ wnioskujący musi uzyskać zgodę organu otrzymującego wniosek przed ujawnieniem informacji niepublicznych otrzymanych na mocy niniejszego protokołu ustaleń jakimkolwiek podmiotom niebędącym sygnatariuszami niniejszego protokołu ustaleń. W razie nieuzyskania zgody organu otrzymującego wniosek organy omówią przyczyny nieudzielenia zgody na takie wykorzystanie informacji oraz ewentualne okoliczności, w których zamierzone ich wykorzystanie przez organ wnioskujący mogłoby być dopuszczalne.
- 5) Organy uzgadniają, że udostępnienie lub ujawnienie informacji niepublicznych, w tym w szczególności materiałów związanych z obradami lub konsultacjami, zgodnie z warunkami niniejszego protokołu ustaleń nie stanowi uchylecia przywilejów związanych z tymi informacjami ani obowiązku utrzymania ich w poufności.

Artykuł 9. Szczególne zasady dalszego udostępniania informacji na rynku wewnętrznym UE.

- 1) Artykuł 8 nie ma zastosowania we wszystkich przypadkach, w których właściwe organy UE mają obowiązek udostępnienia informacji innym właściwym organom UE zgodnie z definicją z art. 1 lit. d), ERRS oraz EUNGIPW na mocy dyrektywy w sprawie ZAFI. Artykuł 8 nie ma w szczególności zastosowania w następujących okolicznościach:
 - a. Zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy w sprawie ZAFI właściwy organ UE może być zobowiązany udostępnić informacje otrzymane od organu spoza UE innym właściwym organom UE w sytuacji, gdy zarządzający znajdujący się pod jego nadzorem lub stosowny fundusz zarządzany przez tego zarządzającego może potencjalnie stać się źródłem poważnego ryzyka kontrahenta dla instytucji kredytowej lub innych instytucji o znaczeniu systemowym w innych państwach członkowskich UE.

- b. Zgodnie z art. 50 ust. 4 dyrektywy w sprawie ZAFI właściwy organ UE z państwa członkowskiego odniesienia zarządzającego spoza UE² ma obowiązek przekazać informacje otrzymane od organów spoza UE dotyczące tego zarządzającego spoza UE właściwym organom z przyjmujących państw członkowskich zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. r) dyrektywy w sprawie ZAFI.
 - c. Zgodnie z art. 53 dyrektywy w sprawie ZAFI właściwy organ UE ma obowiązek przekazywać informacje pozostałym właściwym organom UE, ERRS lub EUNGiPW, gdy informacje te mają znaczenie dla monitorowania ewentualnych skutków działalności poszczególnych zarządzających lub zarządzających łącznie z punktu widzenia stabilności instytucji finansowych o znaczeniu systemowym i prawidłowego funkcjonowania rynków, na których działają zarządzający, oraz dla przeciwdziałania takim skutkom.
- 2) W przypadkach, o których mowa jest w pkt 1, obowiązują następujące warunki:
- a. Zgodnie z art. 47 ust. 3 dyrektywy w sprawie ZAFI wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami UE, ERRS i EUNGiPW uznaje się za poufne, chyba że w chwili ich przekazania organ otrzymujący wniosek oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione lub ich ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.
 - b. Właściwe organy UE, EUNGiPW i ERRS będą wykorzystywać informacje jedynie do celów przewidzianych w dyrektywie w sprawie ZAFI oraz w zgodzie z rozporządzeniami ustanawiającymi EUNGiPW i ERRS.

Artykuł 10. Rozwiązanie protokołu ustaleń; organy będące następcami.

- 1) Sygnatariusz pragnący rozwiązać protokół ustaleń ma obowiązek powiadomić o tym drugą stronę na piśmie. EUNGiPW będzie koordynować działania organów UE w tym zakresie. Współpraca zgodnie z niniejszym protokołem ustaleń będzie kontynuowana przez 30 dni po wystosowaniu przez organ pisemnego powiadomienia do pozostałych organów. W przypadku wystosowania takiego powiadomienia przez dowolny z organów współpraca w odniesieniu do wszystkich wniosków o pomoc złożonych na mocy protokołu ustaleń przed datą powiadomienia będzie kontynuowana do czasu zamknięcia przez organ wnioskujący sprawy, w związku z którą wnioskowano o pomoc. W przypadku rozwiązania niniejszego protokołu ustaleń informacje uzyskane na jego mocy będą nadal traktowane w sposób określony w art. 7.
- 2) W przypadku, gdy stosowne funkcje sygnatariusza niniejszego protokołu ustaleń zostaną przeniesione lub scedowane na inny organ lub organy, warunki niniejszego protokołu ustaleń będą mieć zastosowanie do organu lub organów będących następcami i wykonujących te stosowne funkcje bez potrzeby zmiany niniejszego protokołu ustaleń lub uczynienia organu będącego następcą sygnatariuszem niniejszego protokołu ustaleń. Postanowienie to nie ma wpływu na prawo organu będącego następcą i drugiej strony do rozwiązania niniejszego protokołu ustaleń według własnego uznania zgodnie z określonymi w nim warunkami.

² Państwo członkowskie odniesienia jest państwem członkowskim UE odpowiadającym za wydanie zezwolenia zarządzającemu spoza UE zgodnie z art. 37 dyrektywy w sprawie ZAFI.

Artykuł 11. Wejście w życie.

Niniejszy protokół ustaleń wchodzi w życie w dniu *[wpisać datę]* r.

Podpisy

<i>[nazwa organu spoza UE]</i>	Autoriteit Financiële Markten (Królestwo Niderlandów)	Autorité des marchés financiers (Francja)	Bundesanstalt für Finanzdienstleistung saufsicht (Niemcy)	Central Bank of Ireland (Irlandia)
Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (Portugalia)	Comisión Nacional del Mercado de Valores (Hiszpania)	Romanian National Securities Commission (Rumunia)	Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Włochy)	Commission de Surveillance du Secteur Financier (Luksemburg)
Cyprus Securities and Exchange Commission (Cypr)	Czech National Bank (Republika Czeska)	Finansinspektione n (Szwecja)	Finanssivalvonta (Finlandia)	Finanstilsynet (Dania)
Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Łotwa)	Finanzmarktaufsi cht (Austria)	Estonian Financial Supervision Authority (Estonia)	Komisja Nadzoru Finansowego (Polska)	Financial Services Authority (Zjednoczone Królestwo)
Financial Supervision Commission (Bułgaria)	Financial Services and Markets Authority (Belgia)	Hellenic Capital Market Commission (Grecja)	Bank of Lithuania (Litwa)	Malta Financial Services Authority (Malta)
Národná banka Slovenska (Republika Słowacka)	Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Węgry)	Agencija za trg vrednostnih papierjev (Słowenia)	Fjármálaeftirlitið (Islandia)	Finanstilsynet (Norwegia)

Finanzmarktauf-sicht (Liechtenstein)	Pozostałe właściwe organy wyznaczone jako właściwe organy zgodnie z art. 44 dyrektywy w sprawie ZAFI, które zamierzają podpisać protokół.
--------------------------------------	---

Załącznik A. Osoba do kontaktu

Poniżej wskazano osoby do kontaktu:

Organ	Imię i nazwisko osoby do kontaktu	Informacje kontaktowe
<i>[nazwa organu spoza UE]</i>		
AFM (Królestwo Niderlandów)		
AMF (Francja)		
BAFIN (Niemcy)		
CBI (Irlandia)		
CMVM (Portugalia)		
CNB (Republika Czeska)		
CNMV (Hiszpania)		
CNVM (Rumunia)		
CONSOB (Włochy)		
CSSF (Luksemburg)		
CYSEC (Cypr)		
FCCM (Łotwa)		
Finansinspektionen (Szwecja)		
Finanssivalvonta (Finlandia)		
Finanstilsynet (Dania)		
FMA (Austria)		
FSA (Estonia)		

KNF (Polska)		
FSA (Zjednoczone Królestwo)		
FSC (Bułgaria)		
FSMA (Belgia)		
HCMC (Grecja)		
Bank of Lithuania (Litwa)		
MFSA (Malta)		
NBS (Republika Słowacka)		
PSZAF (Węgry)		
SMA (Słowenia)		
Fjármálaeftirlitið (Islandia)		
Finanstilsynet (Norwegia)		
Finanzmarktaufsicht (Liechtenstein)		
Pozostałe właściwe organy wyznaczone jako właściwe organy zgodnie z art. 44 dyrektywy w sprawie ZAFI, które zamierzają podpisać protokół.		